

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

Bez udziału Prokuratora -

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 12.04.2018 r., 14.06.2018 r., 25.09.2018 r.

sprawy 1. M. Z. syna R. i S. z domu K., urodzonego dnia (...) w m. S.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 04.11.2017 r. w P. woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P. w osobie st. post. M. D. i sierż. sztab. G. S. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226§1 kk

2. w dniu 04.11.2017 r. w P. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną sierż. sztab. G. S. w ten sposób, że kopał go nogami, podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226§1 kk

3. w dniu 04.11.2017 r. w P. woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P. w osobie st. sierż. A. S. i sierż. sztab. S. L. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226§1 kk

4. w dniu 05.11.2017 r. w P. woj. (...) wypowiadał groźby karalne pozbawienia życia wobec J. P., które wzbudziły u niej uzasadnioną obawę, iż mogą zostać spełnione

tj. o czyn z art. 190§1 kk

5. w dniu 05.11.2017 r. w P. woj. (...) wypowiadał groźby karalne pozbawienia życia wobec A. P., które wzbudziły u niego uzasadnioną obawę, iż mogą zostać spełnione

tj. o czyn z art. 190§1 kk

2. D. L. syna R. i A. z domu S., urodzonego dnia (...) w L. oskarżonego o to, że:

1. w dniu 04.11.2017 r. w P. woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P. w osobie st. post. M. D. i sierż. sztab. G. S. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226§1 kk

2. w dniu 04.11.2017 r. w P. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną sierż. sztab. G. S. w ten sposób, że kopał go nogami, podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226§1 kk

3. w dniu 04.11.2017 r. w P. woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P. w osobie st. sierż. A. S. i sierż. sztab. S. L. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226§1 kk

I. oskarżonego M. Z. uznaje winnym dokonania zarzucanych mu w pkt 1 i 3 czynów z art. 226§1 kk uznając iż stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91§1 kk i za to na mocy art. 226§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

II. oskarżonego M. Z. uznaje winnym dokonania zarzucanych mu w pkt 4 i 5 czynów z art. 190§1 kk uznając iż stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91§1 kk i za to na mocy art. 190§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

III. oskarżonego M. Z. uznaje winnym dokonania zarzucanego mu w pkt 2 czynu z art. 222§1 kk i za to na mocy art. 222§1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

IV. na mocy art. 85§1 i 2 kk i art. 86§1 i 3 kk wymierzone w pkt I-III kary ograniczenia wolności łączy i jako karę łączną wymierza 9 (dziewięć) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

V. na mocy art. 46§2 kk nakłada na oskarżonego M. Z. nawiązki w kwocie:

- 500 (pięciuset) złotych na rzecz G. S.,
- 500 (pięciuset) złotych na rzecz A. S.,
- 500 (pięciuset) złotych na rzecz M. D.,
- 500 (pięciuset) złotych na rzecz S. L.,**
- 500 (pięciuset) złotych na rzecz J. P.,
- 500 (pięciuset) złotych na rzecz A. P.,

VI. zasądza na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. S. kwotę 944,64 (dziewięćset czterdzieści cztery 64/100) złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu;

VII. na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 624§1 kpk zasądza od oskarżonego M. Z. na rzecz oskarżycielki posiłkowej J. P. kwotę 500 (pięciuset) złotych tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego, zaś w pozostałej części zwalnia go od ponoszenia kosztów sądowych;

VIII na mocy art. 66§1 i 2 kk i art. 67§1-3 kk postępowanie karne wobec oskarżonego D. L. warunkowo umarza na 3 (trzy) lata próby, oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego oraz nakłada na oskarżonego nawiązkę w kwocie:

- 500 (pięciuset) złotych na rzecz G. S.,
- 500 (pięciuset) złotych na rzecz A. S.,
- 500 (pięciuset) złotych na rzecz M. D.,
- 500 (pięciuset) złotych na rzecz S. L.,

IX. zasądza na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. G. P. kwotę 944,64 (dziewięćset czterdzieści cztery 64/100) złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu;

X. na mocy art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 624§1 kpk zasądza od oskarżonego D. L. na rzecz oskarżycielki posiłkowej J. P. kwotę 500 (pięciuset) złotych tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego, zaś w pozostałej części zwalnia go od ponoszenia kosztów sądowych;

II K 7/18

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Puławach oskarżyła:

- M. Z. o to, że:

I. w dniu 4 listopada 2017 roku w P. województwa (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P. w osobie st. post. M. D. i sierż. sztab. G. S. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 226 § 1 kk;

II. w dniu 4 listopada 2017 roku w P. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną sierż. sztab. G. S. w ten sposób, że kopał go nogami podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.;

III. w dniu 4 listopada 2017 roku w P. województwa (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P. w osobie st. sierż. A. S. i sierż. sztab. S. L. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.;

IV. w dniu 5 listopada 2017 roku w P. województwa (...) wypowiadał groźby karalne pozbawienia życia wobec J. P., które wzbudziły u niej uzasadnioną obawę, iż mogą zostać spełnione, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.;

V. w dniu 5 listopada 2017 roku w P. województwa (...) wypowiadał groźby karalne pozbawienia życia wobec A. P., które wzbudziły u niego uzasadnioną obawę, iż mogą zostać spełnione, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.;

- D. L. o to, że:

I. w dniu 4 listopada 2017 roku w P. województwa (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P. w osobie st. post. M. D. i sierż. sztab. G. S. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 226 § 1 kk;

II. w dniu 4 listopada 2017 roku w P. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną sierż. sztab. G. S. w ten sposób, że kopał go nogami podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.;

III. w dniu 4 listopada 2017 roku w P. województwa (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P. w osobie st. sierż. A. S. i sierż. sztab. S. L. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.;

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 4 listopada 2017 roku około godziny 11:40 w P. w sklepie (...) przy ul. (...) dopuścili się kradzieży dwóch butelek alkoholu, co zostało nagrane przez monitoring sklepowy. Około godziny 15:05 wrócili do sklepu i zostali rozpoznani przez kasjera A. W., który zgłosił to kierownikowi zmiany A. P.. A. P. i A. W. postanowili zatrzymać obu sprawców kradzieży, więc zatrzymali ich przy wyjściu ze sklepu, gdzie D. L. trzymał w rękach dwie butelki z alkoholem, a M. Z. nie miał nic w rękach. A. W. poprosił D. L. na zaplecze i ten nie stawiając oporu zgodnie z nim poszedł. Natomiast M. Z. zaczął awanturować się, że on niczego nie ukradł i próbował uderzyć pięścią w twarz A. P., który postanowił go obezwładnić i wezwał do pomocy ochroniarza, ale w trakcie przeprowadzania M. Z. na tył sklepu ten znowu zaczął awanturować się i stawiać opór. M. Z. krzyczał do A. P., że zabije jego i jego rodzinę, że wie, gdzie mieszka. Kiedy M. Z. pchnął A. P. na D. L., ten również zaczął zachowywać się agresywnie dusząc A. P., któremu pomógł się uwolnić A. W.. Z pomocą przyszedł im ponownie pracownik ochrony, po czym A. P. przyduszał do podłogi M. Z., a A. D. L.. Kasjerka J. P. próbowała pomóc A. W., ale została kopnięta przez D. L., co spowodowało u niej kontuzję kolana. Również do kasjerki J. P. M. Z. powiedział, że ją zabije. Agresja z jaką wypowiadał te groźby wzbudziła zarówno u A. P. jak i J. P. uzasadnioną obawę spełnienia wypowiedzianych groźb. Pracownicy sklepu próbowali zatrzymać sprawców kradzieży trzymając ich leżących na podłodze, ale ci próbowali się wyrwać i kopali. W międzyczasie została wezwana policja. Pierwszy przyjechał patrol policji w składzie (...). Widząc trzymany przy podłodze dwóch agresywnych ludzi założyli im kajdanki. Podczas tej interwencji zarówno M. Z. jak i D. L. wyzywali słowami wulgarnymi G. S. i M. D.. M. Z. kopnął w nogę G. S., a D. L. kopnął w nogę M. D.. Następnie do pomocy przybył patrol policji w składzie (...), którzy pomogli doprowadzić zatrzymanych do radiowozu. Wówczas M. Z. i D. L. wyzywali słowami wulgarnymi również A. S. i S. L.. Zarówno M. Z. jak i D. L. odmówili poddania się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, ale czuć było od nich woń alkoholu. M. Z. i D. L. nie byli dotychczas karani, lecz obaj przebywali w (...) Ośrodku (...) w P.. D. L. zakończył pobyt w tym ośrodku z pozytywnym wynikiem, zdobył zawód spawacza, był zdyscyplinowany, a wychowawcy ocenili jego postępy w resocjalizacji pozytywnie. Z kolei M. Z. nie był zdyscyplinowany, sprawiał wychowawcom problemy, jego proces resocjalizacyjny nie przebiegł pozytywnie.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: A. S. (k. 110v-111, 16-17), S. L. (k. 111-111v, 20-21), M. D. (k. 111v-112v, 22-23), J. P. (k. 112v-113v, 38-39), A. P. (k. 117v-118v, 28-29), M. W. (k. 118v-119), G. S. (k. 136v, 11-13), A. W. (k. 136v-137), ponieważ są logiczne, konsekwentne i wzajemnie się potwierdzają tworząc jeden spójny stan faktyczny, a ponadto świadkowie A. S., S. L., M. D. i G. S. są funkcjonariuszami policji, którzy w tej sprawie jedynie wykonywali swoje obowiązki, więc nie mają powodów, by niesłusznie kogokolwiek obciążać. Sąd obdarzył wiarą również dowody w postaci: protokołu z badania na zawartość alkoholu D. L. (k. 3), protokołu z badania na zawartość alkoholu M. Z. (k. 4), protokołu zatrzymania osoby M. Z. (k. 5), protokołu zatrzymania osoby D. L. (k. 6), protokołu oględzin (k. 7-8, 59), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 32-34), nagrania znajdującego się na płycie (k. 35, 137), danych osobo poznawczych D. L. (k. 53), danych osobo poznawczych M. Z. (k. 54), danych z Krajowego Rejestru Karnego dotyczących M. Z. (k. 55, 126), danych z Krajowego Rejestru Karnego dotyczących D. L. (k. 87, 131), opinii dotyczącej D. L. z MOW w P. (k. 123-124), opinii dotyczącej M. Z. z MOW w P. (k. 127-128), ponieważ dowody te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała ich prawdziwości.

Oskarżony D. L. przyznał się częściowo do winy wyjaśniając, że nie pamięta zdarzenia, gdyż znajdował się pod znacznym działaniem alkoholu (k. 110v, 44-45).

Oskarżony M. Z. przyznał się do winy wyjaśniając, że nie pamięta przebiegu zdarzenia (k. 110v, 48-49).

Wina oskarżonego D. L. nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Wina oskarżonego M. Z. nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną.

Zarzucane oskarżonemu D. L. w pkt I i III czyny popełnione w krótkich odstępach czasu polegające na używaniu wobec interweniujących funkcjonariuszy policji w związku z tą interwencją wulgarnych i obraźliwych wyzwisk stanowią zgodnie z art. 91 § 1 k.k. ciąg przestępstw określonych w art. 226 § 1 k.k., a zarzucany mu w pkt II czyn polegający na naruszaniu nietykalności cielesnej interweniującego funkcjonariusza policji podczas i w związku z tą interwencją stanowi przestępstwo z art. 222 § 1 k.k.

Zarzucane oskarżonemu M. Z. w pkt I i III czyny popełnione w krótkich odstępach czasu polegające na używaniu wobec interweniujących funkcjonariuszy policji w związku z tą interwencją wulgarnych i obraźliwych wyzwisk stanowią zgodnie z art. 91 § 1 k.k. ciąg przestępstw określonych w art. 226 § 1 k.k., zarzucany mu w pkt II czyn polegający na naruszaniu nietykalności cielesnej interweniującego funkcjonariusza policji podczas i w związku z tą interwencją stanowi przestępstwo z art. 222 § 1 k.k., natomiast zarzucane w pkt IV i V czyny popełnione w krótkich odstępach czasu polegające na używaniu gróźb pozbawienia życia, które z uwagi na duży ładunek wykazanej agresji i dynamikę zdarzenia wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia stanowią zgodnie z art. 91 § 1 k.k. ciąg przestępstw określonych w art. 190 § 1 k.k.

Sąd uznał, że proces resocjalizacji oskarżonego D. L. zmierza we właściwym kierunku, co potwierdza opinia z (...) Ośrodka (...) w P. i skoro czyn mu zarzucany nie charakteryzuje się znaczną szkodliwością społeczną z uwagi na krótkotrwałość działania i brak trwałych skutków, cele postępowania karnego zostaną spełnione pomimo nie wymierzenia kary, oskarżony nie popełni więcej przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego, więc należało warunkowo umorzyć postępowanie karne.

Odnosnie M. Z. to brak jest podstaw do warunkowego umorzenia postępowania, gdyż z opinii (...) Ośrodka (...) w P. wynika, że jego proces resocjalizacji nie przebiegał prawidłowo, po popełnieniu przestępstwa nadal sprawiał problemy wychowawcze, a czyny popełnione przez niego oprócz znieważenia i naruszenia nietykalności cielesnej policjantów, którzy potrafią sobie radzić z takimi doświadczeniami, dotyczą również nie przyzwyczajonych do takich sytuacji pracowników sklepu, u których groźby spowodowały trwalsze skutki, więc nie można uznać, że szkodliwość społeczna czynu nie jest znaczna. Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające sąd uwzględnił działanie pod wpływem alkoholu, co przyznał sam oskarżony oraz popełnienie równocześnie kilku przestępstw, a jako okoliczności łagodzące sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego i jego młody wiek. Biorąc powyższe pod uwagę sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa, która spowoduje, że oskarżony nie popełni więcej podobnego przestępstwa.

Sąd obciążył oskarżonego M. Z. obowiązkiem opłaty nawiązek na rzecz pokrzywdzonych, gdyż zgodnie z art. 46 § 2 k.k. w zw. z art. 46 § 1 k.k. w razie skazania obowiązek taki jest obligatoryjny wobec pokrzywdzonego, który złożył taki wniosek, a wszyscy pokrzywdzeni za wyjątkiem A. P. złożyli takie wnioski. Jednak sąd uznał, że niesłusznym by było, żeby nawiązki otrzymali wszyscy pokrzywdzeni za wyjątkiem jednego i dlatego sąd skorzystał z możliwości fakultatywnego orzeczenia nawiązki także na rzecz tego pokrzywdzonego.

Sąd obciążył oskarżonego D. L. obowiązkiem opłaty nawiązek na rzecz pokrzywdzonych, gdyż zgodnie z art. 67 § 3 k.k. w razie warunkowego umorzenia postępowania taki obowiązek jest obligatoryjny zamiennie za naprawienie szkody lub zadośćuczynienie.

Wymierzając nawiązki w wysokości po 500 złotych na rzecz każdego z pokrzywdzonych sąd uznał, że są to łącznie kwoty, które znajdują się w zasięgu oskarżonych, którzy są zdrowymi, młodymi ale już pełnoletnimi ludźmi i mogą zapracować na spłatę tych zobowiązań ponosząc konsekwencje swojego postępowania i ucząc się odpowiedzialności.

Zwolnienie oskarżonych od części kosztów poza zwrotem kosztów zastępstwa procesowego oskarżycielki posiłkowej uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k., ponieważ oskarżeni nie mają pracy ani majątku i dopiero wchodzą w dorosłe, samodzielne

życie, więc ich możliwości finansowe całkowicie zostaną pochłonięte koniecznością uregulowania nawiązek i zwrotu kosztów pokrzywdzonej.